

Изван мреже: Независно (завичајно) имање

POSTED BY АНОНИМНИ | ANONYMOUS SERBIA ON 8. ЈАНУАРА 2016. IN ИЗВАН МРЕЖЕ

Пре свега треба рећи да је аутора овог текста инспирисала хероина књига Владимира Мегреа – Анастасија.

Многи савети и практична упутства су преузети из књига В. Мегреа. Многе од њих је аутор сам испробао и уверио се у њихову вишеструку корист. Такође књиге су инспирисале аутора да гради своје Пространство Љубави са језером и сади воће и поврће на другачији начин него што је то уобичајено.

У серији текстова који следе систематски ћемо обрађивати тему по тему, како се померити из града, одабрати своје Завичајно имање, сам направити кућу, и узгојити са љубављу све неопходне биљке за живот човека.

Независно (завичајно) имање

Прва и основна ствар је да пожелите да изађете из загађеног града. То такође значи и да вам се степен свести подигао на значајно виши ниво. Није битно да ли сте тренутно сами, са својим животним партнером, имате или немате децу.

Одлука да се преселите ближе ка природи ће имати огроман утицај на свест, здравље, срећу и пре свега слободу.

Човек у граду није слободан, има само привид слободе.

Енергију, храну, воду, место живота, транспорт, посао, медије итд, контролише систем. Из тога произилази да смо ми у стању озбиљне зависности слично наркоманима. Са тога се није лако скинути и због тога се све више људи натрпава у градове, у којима их је много лакше контролисати и степен зависности је огроман.

Кад одлучите да промените место живота на боље, тачније да одете из града, прва ствар је како да одаберете земљу? Потом следе питања типа: Која површина је довољна? На којој надморској висини? Које оријентације према Сунцу? Са четинарима или без? Само земљиште или са готовим објектима? Од чега живети (омиљено питање скептичних људи)? Извор воде или бунар? Безбедоносни аспекти! Климатски услови! Како садити биљке? Која литература може помоћи? Како знање подићи на потребан ниво? Количина падавина? итд.

Идемо редом.

За једну породицу од 4 члана коју ћемо узети као еталон потребно је минимум 1 хектар земље да би могла да живи без претераног рада а да има скоро све што јој је потребно.

Јако је битно да имате или извор или бунар, да бисте били независни по питању воде.

Где год одлучите да купите земљу неопходно је да оба партнера по души осете да је то мало парче земље за њих.

Потребно је направити и језерце на свом Завичајном имању.

Но да видимо шта не би требало да је у близини ваше оазе мира.

То су свакако саобраћајнице, индустријски погони, војни објекти...

Једноставније речено, било шта што загађује, прави буку и смета једном пријатном и опуштеном животу. Потребно је проверити да ли је земљиште третирано са хемијским препаратима (пестициди, хербициди, фунгициди и сл.) у којој мери и да ли је загађена вода са истим? Постоје начини како то да се очисти али је потребно и време за то. Генерално све низије где се користи интезивна пољопривреда су озбиљно загађене, па то треба имати у виду код избора земљишта.

Треба размишљати и о безбедоносним аспектима, финансијским и правним. Све то треба узети у обзир пре куповине земљишта, јер су после исправке или немогуће или су јако скупе.

Већина људи пита одакле ми новац за то?

Хектар земље у Србији је од 1.000 па до 10.000 евра. То је цена једног просечног половног аутомобила у Србији.

Направити објекат од 50м² је око 7.000 - 10.000 евра.

Стакленик или пластеник, високе леје, саднице, расади све то је око 2.000-3.000 евра. Потребан алат је око 1500 евра.

Једноставном рачуницом долазите до износа да завичајно имање кошта од 15.000 евра. Стан у Београду или Новом Саду од 50м² није испод 50.000 евра. Ако немате стан који бисте могли да продате можете ићи део по део. Прво купите земљу, па средства за рад, направите привремени објекат за смештај и алат. На даље све редом од осмишљавања па до крајње материјализације ваше идеје. Начин увек постоји само је потребно усредсредити се и деловати. Од мудровања без деловања нема никакве користи. Упоредо треба почети стицати одговарајућа знања која су потребна за самосталан живот у природи или боље речено ван града.

Степен потребног знања је пропорционалан условима у којима желите да будете у природи. Једноставније речено, што дубље идете у планину и на већу надморску висину, биће потребно много више знања и пре свега јаке воље.

За почетак ћу навести одговарајућу литературу и дати списак потребних алата и оруђа.

Литература:

**Серија књига Звонећи кедри Русије – Владимир Мегре
Пермакултура – Сеп Холцер
Сунчева Трпеза – Мирјана Петровић
Гљиве Србије и западног Балкана – Бранислав Узелац
Пчеларство – Верољуб Умељић
Прекаљивање, босонога ходање – Порфирије Иванов**

СПИСАК ПОТРЕБНЕ ОПРЕМЕ И АЛАТА ЗА ЗАВИЧАЈНО ИМАЊЕ

а) АЛАТИ И ОРУЂА ЗА ДРВО

- 1. каљена тесарска секирица**
- 2. секира за цепање дрва**
- 3. кесер за дубљење дебала**
- 4. тестера – кладара за једног или два човека**
- 5. неколико мањих тестера за различите намене**
- 6. сврдла ручна 15,20,30,35,40,50 мм**
- 7. комплет длета за дуборез**
- 8. кукса за прављење посуда у дрвету**
- 9. квалитетан нож**
- 10. ручне бушилице за дрво са борерима до 13мм**
- 11. макље за гулење коре**
- 12. неколико величина и типова блања**
- 13. столарски шестар**
- 14. метар**
- 15. пантљика**
- 16. либела**
- 17. висак**
- 18. моторна тестера, ел .бушилица, бруслица, ел. ренде**

б) ОРУЂА ЗА ОБРАДУ ЗЕМЉЕ И КУЋНЕ ПОТРЕБЕ

- 1. ашови, неколико ком.**
- 2. лопате, неколико ком.**
- 3. крамп(будак, пијук), неколико ком.**
- 4. чекићи, метални и дрвени**
- 5. мацола**
- 6. ћускија**
- 7. виле, неколико ком.**
- 8. грабље, неколико ком.**
- 9. косе са косиштима, неколико ком.**
- 10. клепац и бабац за откивање косе**
- 11. косијер**
- 12. лопата за снег, може и дрвена**
- 13. метле од брезовог прућа**
- 14. каце и бурад од храстовог дрвета за вино, ракију, купус, водњику и сл.**

15. кошаре и кошарице од дрвета, трска или леска
16. вагрес
17. равнача
18. мистрија
19. фангла
20. шпахтле разне величине
21. мотике
22. трнокопи
23. мешалица за бетон
24. колица

в) ЗА КУХИЊУ И ИСХРАНУ

1. дрвени тањери и посуде
2. керамички тањери и посуде
3. глинене крчази
5. дрвене кашике
6. тањирача
7. сребрени прибор за јело
8. једна велика посуда од инокса за пржење
9. ручни млин за брашно
10. ручни соковник за житарице и воће
11. соларна сушилица
12. велики број стаклених тегли
13. керамички нож, квалитетан
14. даска за сечење
15. дрвена преса за уље
16. сач
17. дрвене посуде или каце за воду
18. чабар за чорбу
19. сито за брашно

г) ХИГИЈЕНА

1. сода бикарбона 100 кг
2. зеолити 100 кг
3. магнезијум сулфат 2 кг
4. калијум јодид 1 л
5. домаћи сапуни на бази козијег млека, свињске масти, ши или какао бутера

6. домаћи ручно прављени шампони на бази коприве
7. етерична уља, лаванда, ружа, рузмарин, оригано, босиљак, смиље, невен...и сл.
8. изворска вода, више пута дневно купање и умивање
9. постепен прелаз на купање искључиво хладном водом (Порфирије Иванов - Прекаљивање)
10. бријање бритвом хладном водом
11. квалитетна бритва
12. восак за депилацију
13. дрвени чешљеви
14. квалитетна ноктарица и пинцета
15. природне пасте за зубе (глина, кеदार, мајчина душица, иглице бора, морска со, сода...)
16. ултразвучни апарат за прање веша (ултратон – Русија)

Наравно да постоји још много литературе, али за почетак и ово је огромна количина информација. Такође могу се користити и многа друга средства за рад. За овај пут би било довољно.

- *Како одабрати земљу за себе и на шта обратити пажњу?*

Закључили смо да нам је потребно бар 1 хектар земље. Следећа ствар је да има вода на њој – извор, бунар, чист поток. То је изузетно битно, јер бити независан по питању воде и енергије умногоме ослобађа човека. Прво због плаћања прикључка, а затим и због бескрајног месечног плаћања.

Енергија се може на разне начине добити.

Најкорисније је комбиновати више врста извора енергије:

соларне панеле,

хидрогенераторе,

термоелектричне генераторе,

ветрогенераторе или још по неки алтернативни извор енергије.

Одмах да напоменемо да није једноставно бити ван мреже, ако су захтеви и навике пренети из града. Цена тих навика ће подићи цену система енергије на ниво који мало ко може да плати, а то значи преко 10 000 еура.

Такође препоручујем свима да набаве и агрегат од рецимо 2-2.5 кв. Сада се могу наћи по цени између 150 и 200 евра и то нови. Прилично мало бензина троше од 0,5л до 1л на сат. У случају невоље, са њим можете напунити све акумулаторе преко брзих пуњача.

Када сте ван мреже заборавите било шта што користи електричну енергију за грејање. Проблем се решава пре свега квалитетном градњом ма и правилном изолацијом, као и грејањем помоћу сунца или било ког облика термалне енергије (ватра).

За осветлење треба користити пре свега ЛЕД сијалице, посебно јер им је сада пала цена. Сијалица од 7 вати је око 6 еура.

Уколико постоји могућност, осветлење је боље урадити на 12 волти, јер нема губитака у претварању на 220.

Као пример ћемо узети кућу од 100 м2. Да би се она квалитетно осветила потребно је имати 20-ак сијаличних места са лед сијалицама од 7 вати. Наравно, никад не остављајте упаљена светла кад напустите просторију, увек их гасите за собом.

То пре свега захтева промену начина размишљања.

Следеће што вам треба је вероватно неки систем за комуникацију. Он троши прилично мало, око 10 вати. Преносни рачунар и велики ЛЕД монитор од 32 инча, заједно око 100 вати. Фрижидер до 150 вати. То би били стални потрошачи. Све остале направе и уређаји троше одређене количине енергије и те таблице ћемо поставити у неком од наредних текстова.

Погледајмо мало тренутне цене у Србији.

Соларни панели 1в- 0.9 еура. Ветрогенератори 1в-1.5 евра.

Термоелектрични генератори 1в – 12 евра. Хидрогенератори 1в – 5 евра.

Акумулатори суви са гелом 1Ах – 2.5 евра. Инвертери, осигурачи, регулатори, каблови, носачи – цене зависе од снаге, величине итд.

Наизглед је најскупљи ТЕГ (термоелектрични генератор), међутим та мала справица производи око 30 вати струје на 12 волти.

На вашем смедеревцу, тачније ставите га на плотну као да је шерпа, и код 380°Ц производи горе наведени износ енергије.

Тег на пећи

То значи да кад год наложите ватру имате нпр. осветлење, или у току ноћи пуните акумулаторе. Тај изум постоји више од 100 година. Наравно никад није било говора да се појави код нас. Да се појавио пре 50 година, нико са села не би дошао у град. Постоје и генератори много веће снаге, до 1 киловата, али је то јако скупо.

Након неколико година потраге пронашли смо само две компаније у свету које га производе. Једна је у Америци, а друга наравно у Кини. Разлика у цени је скоро дупла. Тако да је на наш наговор Милан власник компаније „Соларни системи“ увезао прву количину од 10 комада. Надам се да их неће све одмах продати јер и аутору требају бар два. Цена је око 350 евра по комаду, али зими кад нема сунца ни ветра практично је једини сталан извор енергије.
Јер скоро свака кућа ван града има пећ на дрва. На истом сајту можете пронаћи све везано за соларне панеле, акумулаторе и све потребне уређаје. Ту имате и лед тв на 15 и 24 инча који раде на 12 волти.

Избор уређаја од којих ћете добијати енергију зависи пре свега од две ствари:

- 1. потреба домаћинства и**
- 2. природних услова Вашег независног – завичајног имања.**

Што су потребе мање а услови бољи, мање ћете трошкова имати и обрнуто. Дакле, када бирамо земљу, треба имати у виду како ћемо добивати енергију.

Ако су соларни панели у питању, треба сазнати колико сунчаних дана има у том подручју, каква је ситуација зими, када је сунце јако ниско на хоризонту. Тада дан траје много краће и често сунца не буде по 10-15 дана.

Ако је ветрогенератор у питању, колико је ветровитих дана у години са брзином ветра већом од 3м/с. Опет каква је ситуација зими, на коју висину треба подићи ветрогенератор?

Који је провлађујући правац ветра?

Што се тиче хидрогенератора ту су два услова најбитнија, проток воде и висина пада. Наравно у другој половини лета проток се значајно смањује па то треба узети у обзир.

Ветрењача

Што више различитих извора за производњу електричне енергије имате, мање су шансе да у критичним ситуацијама останете без исте. Често ме питају колико је довољно имати инсталисане снаге.

Одговор зависи од свих горе наведених услова. Мислим да би до 1 киловата било сасвим довољно. Нпр. 400 вати соларних панела, 400 вати ветрогенератор, 200 вати хидротурбина, и 60 вати ТЕГ, агрегат у резерви. Акумулатора бар за 800Ах. Инвертер синусни до 2000 вати, регулатор 60 ампера. Овакав систем је око 6000 евра.

Наравно можете набављати из делова, постепено и са другчијом распоредом. Ко не жели да има свој аутономни систем увек се може прикачити на мрежу. Прикључак је од 1000-3000 евра и сваког месеца морате плаћати износ који вам одреде.

Простом рачуницом се долази до закључка да се самосталан систем исплати у року од 3-10 година у зависности од услова.

Наравно систем може бити и дупло мањи и то ће многим бити сасвим довољно. Са ценом од око 3000 евра ће независни извор енергије бити много приступачнији свима. Потребно је само размишљати мало више. Да период у коме имате највише енергије ускладите са највишом потрошњом. Веш машина у овим условима не долази у обзир, огроман је потрошач - 2 киловата.

Срећом постоје замене за њу. Пре свега ултратон. То је справица која помоћу ултразвучног спектра пере веш. Смишљена је за руски космички програм. У Русији кошта око 35 евра.

Ево и линк па ко је у могућности може је директно одатле набавити

Наставак следи...

Аутор: Р.Л. Извор: Nezavisno Domaćinstvo

Самоодрживо домаћинство: метода функционисања и енергетска независност

POSTED BY АНОНИМНИ | ANONYMOUS SERBIA ON 18. ОКТОБРА 2016. IN ИЗВАН МРЕЖЕ |

Самоодрживост је животни стил којим се настоји да се умањи индивидуално или друштвено коришћење природних и личних ресурса. Методама самоодрживости покушава да се умањи емисија угљеникових једињења кроз мењање начина транспорта и коришћења енергија и хране. Они који се залажу за самоодрживост, живе животе у складу са „екологијом природе“, пратећи њене циклусе.

Аутор: Дипл. Инж. архитектуре Кристина Кљајић Инаурум

Самоодрживо живљење је способност и пракса у обезбеђивању свих личних потреба и потреба домаћинства без узимања помоћи и ресурса ван оквира тог домаћинства. Оно се ослања на мноштво знања и вештина, као и на жељи појединца и заједнице ка самосталности.

Самоодрживо домаћинство – Методе функционисања

1. Материјали за еколошко грађење

Самоодржива кућа треба бити саграђена од материјала који се налазе на лицу места. Преносом материјала са удаљених дестинација се троши енергија, па самим тим није еколошко.

Хиљадама година људи су градили материјалима као што су дрво, камен, земља, глина и др. Данас постоје планине пост-продуката наше цивилизације који се налазе у сваком окружењу.

Ово су природни ресурси савременом човеку. Ови материјали и технике њиховог коришћења јесу доступни обичном човеку и по питању цене и вештина за њихово коришћење.

Основни материјали за изградњу самоодрживог дома могу бити нађени на самој локацији на којој се планира изградња.

Земља, глина и камен доступни су сваком градитељу.

Дрво се користи уколико се то чини рационално (ко дрво у кућу угради, треба друго и да засади)

У читавом свету почела је ренесанса грађењем земљом (коб – комбинација земље, глине, песка и сламе), што је некада на нашим просторима било уобичајено.

Док је век трајања куће данашњице грађене конвенционалним материјалима око 50 година, куће од коб-а трају и преко 300 година за шта постоје и докази. Пуно кућа на разним местима у свету је саграђено овом методом. Зидови се могу градити и од других материјала као што су балирана слама, облице, џакови пуњени земљом, а сваки материјал је доступан свима нама у близини. Знање о методама грађења је лако доступно у слободној библиотеци интернета. Основне носеће грађевинске компоненте ових кућа могу бити чак и рециклиране аутомобилске гуме пуњене компактном земљом, које формирају блок од набијене земље спаковане челичним појасом гуме. Резултат коришћења овакве цигле су носећи зидови који су заправо неуништиве форме.

2. Природа материјала

Да би материјали имали карактеристике потребне за градњу самоодрживих, еколошки оправданих кућа, они морају да имају тачно одређена својства.

Материјали морају да се усаглашавају са околном природом, а не да је нарушавају. Многи материјали који се данас користе немају својства која ће бити наведена и због тога је потребно прихватити оне “нове” који се уклапају у потребно.

3. „На лицу места“

Са социјално – економског гледишта, оваква “биоконструкција” је профитабилнија од куће грађене конвенционалним материјалима, јер су сирови материјали са лица места јефтинији, док се ствара потреба за већом радном снагом. Трошкови одржавања ових конструкција су умањени, јер су њени материјали природни и прилагођавају се променама температуре и влаге.

Уштеда овим начином грађења је преко 35%.

Материјали за градњу се налазе свуда. Њихов пренос са великих дистанци није еколошки оправдан јер захтева прекомерну потрошњу енергије. Грађевински материјал мора бити лако доступан обичном човеку и његово коришћење мора имати мали удар на енергетску ситуацију планете. Процес његовог моделовања у форму за коришћење треба да троши мало или нимало енергије. Ово би довело до широке потрошње материјала, а уштеду наше планете. Број људи је све већи и биће потребно рекапитулирати све појединости наших живота и његових процеса како би живели у складу са ниском потрошњом природе, те не би довели до њене потпуне конзумације.

4. Термичка маса

Да би одржавала повољну температуру за живот људи и биљака, самоодржива кућа својом конструкцијом и материјалима мора бити попут батерије за чување енергије. Материјали морају бити набијени и масивни како би задржали температуру.

5. Издржљивост

Градили смо дрветом вековима. Дрво је органско и биоразградиво. Оно нестаје временом, те смо осмислили разне отровне хемијске производе како би “намазали” његову дуговечност.

У својој околини требали би тражити материјале који својом природом могу да трају. Дрво је добар материјал тамо где маса не игра улогу и где неће бити изложени разарајућим факторима, тако да га није потребно додатно обезбеђивати.

6. Отпорност

Земљотреси су велики проблем у многим деловима света. Како земљотреси изазивају хоризонтална померања или трешење структуре, препоручљиви су материјали високе отпорности или они који имају довољну гипкост да се померају са овим покретима. Крхки материјали као што је нпр. бетон, склони су пуцању и лому. Идеална структура материјала која је најотпорнија оваквим померањима је опет земља.

7. Лако коришћење

Ови материјали би, осим своје приступности, требали бити лаки за коришћење свима, без обзира на ниво њиховог знања. Ови материјали би требали бити лаки за одржавање.

Самоодрживо домаћинство – Енергетска независност

Пасивно - соларно грејање и хлађење

За самоодрживу кућу се може рећи да, пре свега, користи систем термичке масе, па тек онда соларни. А како би се соларна енергија искористила, потребно је правилно оријентисати кућу како би њени зидови били максимално осунчани.

Оваква кућа може бити полу укопане конструкције, јер је температура доста стабилнија унутар земље него тик изнад ње. Она је направљена тако да интерактује са ова два извора температуре, јер користи земљу за хлађење и стабилизовање температуре унутар куће уколико је правилно пројектована. Материјали који окружују унутрашње просторе оваквих кућа морају бити густе и масивне да би сачували температуру. Оваква кућа ради као „батерија“ за чување температуре.

Грејање

Сунце загрева масу, маса чува топлоту, а изолација је спречава да изађе. Што је више масе, то је већи капацитет чувања топлоте. Када сунчевих зрака има мање, сачувана топлота се емитује у простор, јер топлота путује у правцу хладноће.

Уколико се кућа окрене према југу где су постављени велики прозори или светларник, кроз осунчани под се може спровести топлота тако да „пуни“ масивне зидове на северу, који током ноћи пуштају топлоту унутар просторија.

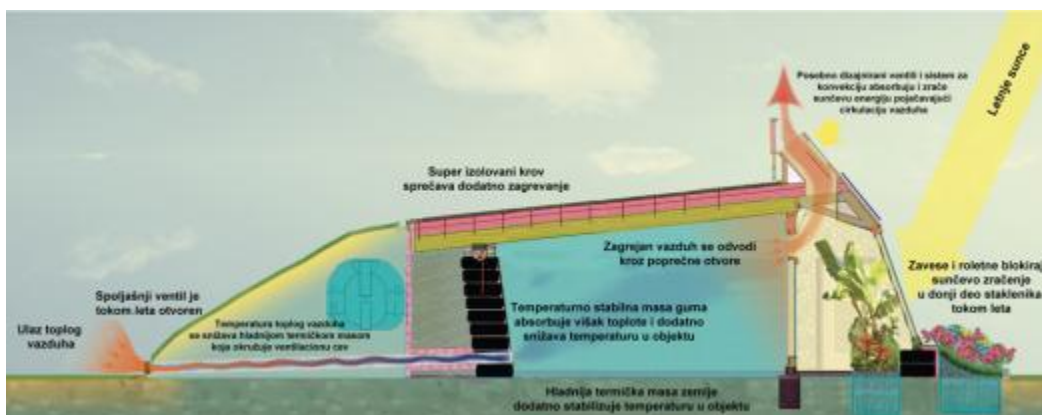
Хлађење

Ако је потребно хлађење, може се искористити хладнија температура земље или блокирати приступ сунцу. Хладнија маса земље ради у симбиози са масом куће, она се апсорбује у маси и „тече“ у унутрашњи простор за живљење. Уколико је потребно расхладити простор, укида се приступ сунчевим зрацима и примењује природно циркулисање ваздуха. Термичка маса коезистира са масом земље и чини једну својеврсну батерију за прикупљање потребне температуре.

Правилном оријентацијом оваква кућа оптимално искоришћава кретање сунца и користи ову инсолацију за процесе грејања, стварања електричне енергије и производњу хране унутар ње саме. Уколико се за припрему хране користе зидани (земљом или другим материјалима) шпорети и рерне који штеде гориво, ова енергија се такође може усмерити како би се загревао унутрашњи простор. Због овог начина интеракције између сунца и земље, самоодржив дом користи мало или нимало фосилних горива да би одржао пријатну температуру у било којим климатским условима. Овај систем се стога показује као најбољи у терминима економске и енергетске ефикасности.

Соларна и еолска енергија

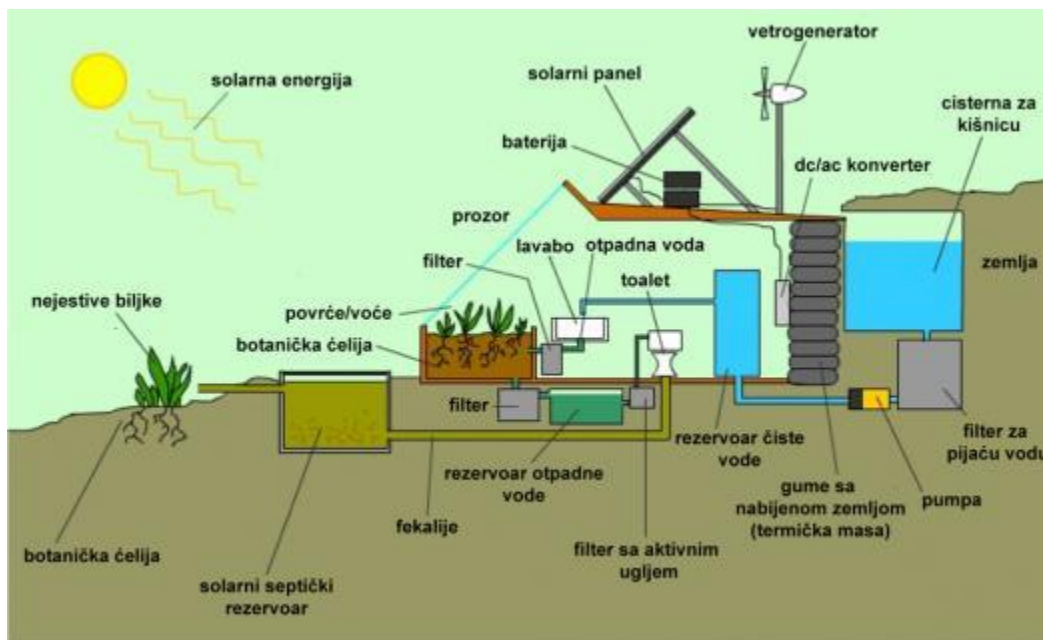
У самоодрживим домаћинствима електричну енергију производе фотонапонски и еолски (енергија ветра) системи, а све је већи број нових технологија за производњу струје чије су цене све прихватљивије. Енергија се чува у батеријама, а из њих се користи за све елементе домаћинства (веш машине, рачунаре, кухињске апарате, усисиваче и др.). Овакве куће свакако умањују коришћење стандардних извора енергије.

Вода: са неба, чиста и спремна за коришћење

Ове куће сакупљају воду из атмосфере (киша и снег) и користе је четири пута за свеукупне потребе у идеалном систему.
Вода са крова се сакупља и кроз пречишћиваче од муља доводи у цистерне. Оне су лоциране изнад куће и укопане ради заштите од сунца. Из цистерне се природним падом вода доводи у организациони модул за воду пумпом, где се налази филтер за пречишћавање. Пумпа гура воду у посуду за притисак да би обезбедила довољан притисак за коришћење. Филтери чисте воду да би била подесна за конзумирање и као техничка.
Тада се вода користи или загрева соларним грејачима (или уз помоћ природног гаса, уколико има потребе).

Искоришћена вода одлази на пречишћавање кроз унутрашње ботаничке ћелије у стакленику. Та вода се користи за испирање WC шоље, након чега одлази у септички танкер у коме се поново пречишћава и користи за спољне ботаничке ћелије.

Овај систем, дакле, представља сакупљање воде, њен даљи третман, поновно коришћење и третирање отпадних вода. Уколико је систем добро урађен, чак и у пределима са малим количинама падавина није потребан било који други извор воде да би кућа била самоодржива. Редукција потрошње воде врши се коришћењем сиве воде за WC шољу, ниско проточним тушевима, машинама са малим потребама за водом, ручним прањем суђа. Уколико је хемија која се користи за прање и одржавање хигијене биоразградива (органска), ове куће такође могу имати мале ботаничке јединице са биљкама које служе пречишћавању воде.

Самоодрживо домаћинство не испушта канализациону воду под земљу, нити му је потребно екстерно пражњење.

Сва вода која се сакупи се и искористи. Сам систем могуће је саставити једноставно. Овде треба поменути да самоодрживост подразумева компостне тоалете који претварају људске фекалије у безбедни компост кроз грејање, дезинфекцију и дехидрацију.

Овакав систем не загађује подземне воде и решава све већи проблем недостатка чистих вода. Који год сценарио да се буде одигравао у будућности, недостатак воде је такође присутан, а ово је сигуран начин да се он умањи.

Ово је просто прилагођавање тј. адаптирање на постојећа догађања.

Производња хране

У склопу самоодрживог еколошки оправданог домаћинства налазе се јединице за производњу хране. Ове ботаничке ћелије се могу направити у стакленику који је јужна фасада куће.

Ћелије имају вишеструку намену – оне обезбеђују храну, дају кисеоник и пречишћавају воду.

Ван самоодрживе јединице могуће је ђубрити башту из компостних канализационих јама.

Самоодрживи домови граде се у складу са принципима пермакултуре која подразумева пројектовање дома и окућнице у складу са природом у којој се гради објекат, користећи њене ресурсе кроз правилно лоцирање градње и садње у датом рељефу.

Пермакултура представља још један од значајних система у дизајну самоодрживих људских насеобина.

Она се бави знањима како произвести потребне залихе хране, симулирајући процесе природе.

Пермакултура је такође и скуп знања о дизајнирању одрживих људских заједница. Настала је као спој старих традицијских техника обогаћених новим знањима и технологијом из мноштва знања и људског деловања, попут архитектуре, градитељства, пољопривреде и шумарства, хемије, биологије, социологије, урбанизма, екологије, економије, енергетике, рационалног коришћења вода и отпада итд. Пермакултурни принципи подразумевају органску производњу хране.

Пермакултура узима у обзир локалну културу, климу, локалне узорке и навике, те нуди базично знање о посматрању специфичности крајолика, климе, земље, флоре и фауне, инсолације и воде те их уврштава у јединствени дизајн прилагођен одређеном кориснику или корисницима.

Пермакултурни дизајн базира се на основним принципима – бригаа за људе, бригаа за планету и праведна расподела ресурса.

**Аутор: Дипл. Инж. архитектуре Кристина Кљајић Инаурум | Извор:
ЕкоКуче**

<http://www.ekokuce.com/arhitektura/principi/samoodrzivo-domacinstvo-1-deo-metode-funkcionisanja>

<http://www.ekokuce.com/arhitektura/principi/samoodrzivo-domacinstvo-2-deo-energetska-nezavisnost>